

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 septembrie 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 17:14-20, 24-26**: „...”.

Laude și mulțumiri Îi aducem Domnului nostru pentru harul și credințioșia Lui, pentru ceea ce El a făcut deja în viața noastră, prin har. Un călduros bun venit tuturor!

Scumpii mei frați și surori, pe noi ne interesează să fim o inimă și un suflet, așa cum a fost la început, la fel este și acum la sfârșit. Așa cum am auzit deja, Domnul va trimite vremuri de învioreare conform făgăduinței. El va trimite ploaie timpurie și târzie fiindcă El a făgăduit aceasta. Toate făgăduințele lui Dumnezeu, în El, sunt «Da» și «Amin», de aceea noi putem crede din toată inima și din tot sufletul.

Îi suntem mulțumitori Domnului de fiecare dată din nou pentru faptul că ne putem aduna împreună o dată pe lună, două zile, două adunări I le dedicăm Lui ca El să ne vorbească, ca El să ne descopere și să ne facă de cunoscut voia Lui și făgăduințele Sale. Frați și surori, eu cred că noi simțim că Domnul este Acela care vorbește prin Cuvântul Său în mod direct și personal, cu fiecare în parte. Nimeni să nu plece și să spună: „«Fratele Frank a zis...», «fratele Frank a zis...», sau «fratele Branham a zis...»”. Noi Îi dăm slavă și cinste Domnului Dumnezeului nostru. Voi toți cunoașteți Cuvântul din Is. 53 și Is. 55, apoi din Rom. 10: „Cine a crezut propovăduirea noastră? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”. Doar acelora care cred Cuvântul le va fi descoperit brațul Domnului. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului că El ne-a deschis mintea și înțelegerea pentru Cuvânt și pentru făgăduințele hotărâte pentru acest timp, pentru ca prin credință să le primim.

Acum ne gândim îndeosebi la prorocul Daniel, căruia i-a fost spus: „*Tu, însă, Daniele...pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului*”(Dan. 12:4). „*până la vremea sfârșitului*”. Nu pentru totdeauna, ci până în timpul sfârșitului. Iar noi am ajuns în vremea

sfârșitului. Lucrul principal este acesta. Îngerul Gavril a fost însărcinat să spună prorocului Daniel: „Acum ia aminte exact la Cuvânt pentru ca să înțelegi descoperirea”. Ia aminte la Cuvânt ca să înțelegi exact descoperirea. Acest lucru este valabil și astăzi. Dacă noi dăm atenție Cuvântului, luăm aminte la Cuvânt atunci vom înțelege exact ceea ce a spus fratele Branham, o vom încadra biblic și Îi vom mulțumi Domnului că El a dăruit har.

Noi ne uităm în urmă la toți acești mulți ani în care Domnul Dumnezeu a dăruit har în toate călătoriile. În timpul Cortinei de Fier am fost în Cuba când conducea Fidel Castro. Aș putea folosi mult timp pentru a da mărturii cum Dumnezeu a deschis ușile în toate popoarele, limbile, în țări socialiste, comuniste, în timpul diferitelor conduceri și sisteme, pentru ca Cuvântul, ultimul mesaj, ultima chemare să poată răsună. Așa cum am cercetat ieri, a fost în voia lui Dumnezeu ca toate tainele care au fost ascunse, începând cu Geneza și până în Apoc. 22, să-i fie descoperite fratelui Branham. Întorcându-ne înapoi la Cuvântul din prorocul Daniel, „*pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului*” „*Mulți vor fi curățați, albiți și lămurii*” („Mulți vor fi separați, curățați și albiți” – lb. germ.)”(Dan. 12:10). Cei înțelepți vor înțelege, ei vor accepta și vor primi. Apoi acest anunț minunat care a fost dat fratelui Branham în 28 februarie 1963: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti”. Au fost pecetluite până la vremea sfârșitului, dar au fost descoperite în vremea sfârșitului.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru armonia Vechiului cu Noul Testament. În ziua fondării Bisericii nou testamentare, în ziua Cincizecimii s-a întâmplat ceea ce a făgăduit Dumnezeu prin prorocul Ioel din Vechiul Testament: „*În zilele de pe urmă, AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii*”. Toate lucrurile se vor întâmpla așa cum este scris. Iar în ziua Cincizecimii, în ziua fondării Bisericii nou testamentare, Petru, în Numele Domnului, a putut spune adunării: „*Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...!»*”(Fapte 2:16-17). Apoi în prima lui predică el a inclus întregul mesaj al mântuirii: „*Pocăiți-vă, și*

fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre”(Fapte 2:38).

Noi toți știm că iertarea este prin Sânge. Dar toți aceia care au acceptat și trăit iertarea, ei o confirmă prin botez. Așa cum a scris Pavel în Rom. 6, noi, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, ca după aceea să trăim o viață nouă. *„făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru”(Fapte 2:39).*

Scumpii mei frați și surori, niciun drum nu trece pe lângă acesta. Străpungerea inimii trebuie să aibă loc, lacrimile trebuie să curgă din pricina vieții pe care noi am trăit-o fără Dumnezeu, și să-L rugăm cu adevărat pe Domnul ca să ne ierte. Mai întâi trebuie să recunoști în adâncul inimii tale că ai fost vinovat. Cine nu se poate recunoaște și simți vinovat față de Dumnezeu acela nici nu-L poate ruga ca să-l ierte. Trebuie să-ți recunoști vina proprie pentru ca după aceea să te poți ruga: Te rog iartă-mă! Aceasta reiese deja din rugăciunea „Tatăl nostru”. Noi toți știm ceea ce a fost spus acolo: *„și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri”(Mat. 6:12).* Să ne iertăm unii pe alții așa cum ne-a iertat Domnul pe noi. Dacă noi nu ne putem ierta unul pe altul, atunci nici Domnul nu ne poate ierta pe noi. Lucrul acesta este profund. Este vorba de adâncul adâncului nostru. Nu un creștinism superficial, ci în adâncul adâncului nostru, într-o legătură cu Dumnezeu, în dragostea lui Dumnezeu, în legătură unii cu alții, astfel ca oricând, în orice timp să-i putem da mâna oricui și să ne putem uita în ochii lui pentru că n-avem nimic împotriva nimănui.

O spunem încă o dată. Ia aminte la Cuvânt ca să înțelegi exact descoperirea. Ceea ce a spus fratele Branham câteodată, fără ca s-o încadreze biblic, este însărcinarea noastră s-o încadrăm biblic. Dacă prin slujba lui ar fi fost încheiat totul atunci noi n-am mai fi astăzi aici, atunci nu mai trebuia să aibă loc nicio slujbă. O slujbă s-a încheiat, partea profetică, slujba profetică; apoi a trebuit să înceapă slujba de învățătură pentru ca totul să fie încadrat biblic. V-o spun cu o inimă bucuroasă: Dumnezeu a dăruit har ca noi să putem încadra biblic chiar

și cele mai grele afirmații ale fratelui Branham pe care el le-a făcut în legătură cu cele șapte tunete, a treia tragere și alte teme.

Îndeosebi când este vorba de direcțiile tunetelor, trebuie să ne dăm seama că respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu este condiția pentru a înțelege totul corect. Cine citește predicile fratelui Branham, acela va observa că, în 17 martie 1963, în predica de dimineață, înainte ca fratele Branham să vorbească de prima pecete, el a citit Apoc. 10 și a spus: „Aici Domnul coboară ca Înger al legământului și vine direct la Israel”. Înainte ca el să predice, înainte să vorbească de prima pecete, deja dimineața a spus că Apoc. 10 nu cade în timpul nostru, ci în timpul de după răpire când Domnul, ca Înger al legământului, Se va coborî, Își va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ, apoi va jura pe Cel ce trăiește în vecii vecilor și apoi cele șapte tunete își vor face auzite glasurile lor. Dar nu în timpul nostru, ci în timpul pe care Dumnezeu l-a hotărât în Cuvântul Său sfânt. Domnul ne-a dăruit respect față de Cuvântul Său, respect pe care l-a pus în inima noastră și așa va și rămâne până când noi vom vedea ceea ce am crezut. Suntem foarte mulțumitori că Domnul S-a îngrijit pentru aceasta.

Dați-vă seama, fratele Branham a citit din pecetea a șaptea doar primul verset. Nicio singură dată n-a citit mai departe de la versetul 2, nicio singură dată. El a citit doar versetul 1, despre tăcerea de o jumătate de ceas din cer, și apoi el a spus: „Aceasta este tot ceea ce știm despre pecetea a șaptea”, ceea ce el a putut spune în timpul lui. Dar de când noi am citit mai departe, de la vers. 2, vedem exact ceea ce este conținut în pecetea a șaptea, adică cele șapte trâmbițe cu urgiile care vin. Citim ce se întâmplă în primele patru și apoi în următoarele două. Apoi urmează o pauză și vine anunțul: „*că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui...*”(Apoc. 10:7). Toate se vor întâmpla după răpire.

Așadar dacă vine cineva la voi și spune: „Eu cred cele șapte tunete” atunci îi poți dori să-l trăsnească, să fie fulgerat și să plece Acasă. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că noi credem ce și cum zice Scriptura. O mai spunem o dată. Domnului Dumnezeu nostru I-a plăcut ca fratelui Branham să-i dăruiască introducerea în aceste taine,

pentru ca noi din acest timp să putem încadra biblic tot ceea ce se întâmplă în timpul nostru și ceea ce se întâmplă cu Israelul.

Cu privire la Israel doresc să citesc un singur verset. În Zah. 2:12 este scris: „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*”.

Îi mulțumim Domnului că așa cum este scris aici exact așa se va întâmpla. Noi vedem cu câte greutate este împovărată această cale până atunci. Precis ați auzit ultima știre pe care a spus-o palestinianul: „Un milion de martiri sunt hotărâți pentru a invada Ierusalimul. Îl vom cuceri”. Nu există nicio pace, nicio liniște, până când Domnul Dumnezeu va împlini făgăduința Lui cu poporul Lui. Apoi cei care rămân din toate popoarele, limbile și națiunile se vor sui la Ierusalim ca să se închine înaintea Împăratului. Iar dacă unii din vreo țară nu vor vrea să se suie la Ierusalim ca să se închine înaintea Împăratului, Domnului oștirilor, nu va cădea ploaie în acea țară (Zah. 14). Dar noi vedem cât de grea este calea până atunci, prin câte necazuri trebuie să treacă poporul Israel, a trecut și mai trece până în ziua de astăzi. Dar făgăduința rămâne valabilă, că Domnul va aduce pe poporul Lui ales în țara făgăduinței, pe pământul sfânt pe care li l-a făgăduit și dat; acolo va primi pe Iuda ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul.

Ieri am vorbit despre revenirea Domnului, am vorbit despre a doua venire a lui Hristos. Va fi cel mai mare eveniment din istoria mântuirii. Pur și simplu, cu privire la aceasta trebuie să-i rugăm pe frați să citească toate versetele biblice, începând cu Ioan 14: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Domnul n-a dat făgăduința că după aceea va veni ca să rămână aici la noi. Ci El ne-a făgăduit: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Așadar noi mergem la El. Există diferitele venituri. Apoi citim în Mat. 25:6: „*Iată Mirele, ieșiți-I în întâmpinare!*”.

În legătură cu Mirele noi suntem Mireasa, și până în ultima clipă înaintea revenirii Domnului rămâne valabil: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!»*”. Și dacă cineva spune că

„Domnul a venit deja și că nunta are deja loc acum și a doua venire a avut deja loc”, atunci pe acel om scoateți-l pe ușă afară și referiți-vă la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Pe astfel de oameni n-ai voie să-i saluți, să nu-i mai saluți deloc.

Epistola întâi a lui Ioan are cinci capitole. Apoi urmează a doua epistolă a lui Ioan unde este scris în versetul 7: *„Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!”*. Exact așa este scris în 1 Ioan 4:2-3: *„Orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist”*.

Apoi, în ceea ce privește revenirea Domnului, aceasta nu trebuie spiritualizată. Pentru că așa este scris în Fapte 1:1-11: *„...Același Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”*. Restul sunt învățături rătăcitoare. Cine citește 2 Ioan 1:10-11 va vedea că pe astfel de oameni n-ai voie să-i primești în casă, n-ai voie să-i saluți, să nu le mai dai mâna. Toți care vestesc și răspândesc învățături rătăcitoare sunt niște oameni decăzuți care n-au nimic de-a face cu Dumnezeu și cu harul; ci ei merg pe căile lor proprii. Noi toți știm că aleșii nu pot fi amăgiți.

Vă rog să vă gândiți la învierea Domnului nostru. Ce a fost cu Toma? *„Dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede”* (Ioan 20:25). Domnul nostru a fost pe pământ în trup și a luat asupra Lui crucea pe care noi ar fi trebuit s-o purtăm, a murit pentru noi, Și-a vărsat Sângele ca să ne dăruiască și răscumpărarea trupezască. Nu doar iertarea și răscumpărarea sufletului, ci până la răscumpărarea trupului, pentru ca la revenirea Domnului, trupul nostru muritor să fie îmbrăcat în nemurire și să fie asemenea trupului Său de înviere. Totul se va întâmpla exact așa cum ne-a fost lăsat scris în Biblie.

Apoi, bineînțeles, există diferite venituri ale Domnului. Chiar Mat. 25:31, atunci Domnul, ca Fiul al omului: *„va veni în slava Sa cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre...”* (Mat. 25:31-33). Aceasta este o altă venire. Apoi, Apoc. 1, El va veni ca Domn, ca Dumnezeul Cel

Atotputernic, și toți ochii Îl vor vedea. Sau, venirea Lui din Apoc. 10, atunci când El va veni ca Înger al legământului și Își va pune picioarele Lui pe Muntele Măslinilor și apoi Își va începe Împărăția. Sunt diferite venituri ale Domnului nostru.

Dar așa cum am citit și ieri, în ceea ce privește Biserica sunt trei venituri care sunt atât de importante. Mai întâi Răscumpărătorul a venit pentru a ne dărui har, pentru a ne răscumpăra, să ne dăruiască împăcarea cu Dumnezeu, să ne dea viața veșnică. El va veni a doua oară pentru a ne lua Acasă. El a pregătit deja locul. Apoi, după ospățul nunții, El vine cu noi aici pe pământ pentru ca noi, împreună cu El, să începem să împărțim – așa se va întâmpla. Sunt trei venituri care sunt în legătură cu Biserica nou testamentară. Toate celelalte venituri sunt în legătură cu Israelul. Dar fratele Branham a accentuat că pentru Biserică sunt cele trei venituri care sunt cele mai importante: mai întâi a venit să ne răscumpere. El va veni din nou ca să-i ia Acasă pe cei răscumpești. Apoi El, împreună cu cei răscumpești, va coborî pe pământ pentru a începe să împărțească. Noi suntem hotărâți să împărțim împreună cu El ca împărțim timp de o mie de ani. Tot așa cum noi suntem hotărâți ca Mireasă împreună cu Mirele să sărbătorim ospățul de nuntă din odaia nunții, în slavă. Frați și surori aceasta este o chemare înaltă, este un har mare pe care Dumnezeu ni l-a dăruit în acest timp. Cu adevărat Îi putem mulțumi pentru toate cuvintele Scripturii și pentru claritatea absolută pe care Domnul ne-a dăruit-o prin Duhul Sfânt.

În 1 Tes. 4:15 citim Cuvântul foarte bine cunoscut: „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului...*”. Nu o părere, ci pe baza unui Cuvânt al Domnului. „*...noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos*”.

Aici avem descrierea exactă. Aici ni se spune că atunci când Domnul va reveni, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, atunci morții în Hristos vor fi chemați; ei vor primi trupul de înviere și apoi noi care vom fi rămas în viață vom primi și noi trupul de înviere, vom fi schimbați și împreună vom fi luați în slavă.

Fratele Branham cânta deseori cântarea americană „Isus vine din nou pe pământ”, o cântare veche care se cânta în timpul trezirii pentecostale. Dar Isus nu revine pe pământ, nu. Ci noi Îl vom întâlni în văzduh, și vom fi luați în slavă. Constatăm că unii frați au părerile lor. Dar noi ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta.

Citim vers. 17 unde este scris: „*Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul*”. Atunci El nu va veni jos pe pământ. Acum El este prezent aici pentru că El a dat făgăduința: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”(Mat. 28:20). Acum, El, în Duhul, este zilnic în mijlocul nostru și cu noi, iar noi suntem mulțumitori pentru aceasta. Dar aici este vorba despre revenirea Domnului, aici este vorba de a doua venire a lui Isus Hristos. Am putea citi multe versete biblice în acest context. Mai am un loc pe care mi l-am notat. În Noul și în Vechiul Testament avem toate versetele prețioase pe care le cunoaștem.

Citim din 1 Cor. 2:7: „*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiuse Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci*”. Aici avem un Cuvânt al lui Dumnezeu adresat nouă celor ce trăim în acest timp. „*cea tainică și ținută ascunsă,...., mai înainte de veci*”. Ceea ce n-a fost propovăduit în nicio țară, în nicio reformă, în nicio trezire din ultimii 500 de ani, ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru noi din veșnicie este propovăduit acum și dat mai departe prin descoperire, în Numele Domnului. Mai citim o dată acest Cuvânt: „*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă...*”. Pentru cine a fost ascunsă? Ascunsă pentru necredincioși. Dar ție și mie ne-a fost descoperită prin Duhul Sfânt. Noi trăim într-un timp în care am pășit pe un tărâm al descoperirii. Noi vedem chivotul legământului deschis. Cu adevărat nicio singură taină nu ne mai este ascunsă, ci totul ne-a fost descoperit. De aceea în cele 86 de afirmații ale sale fratele Branham a accentuat de 33 de ori cuvântul „tainele”, și anume că Dumnezeu l-a folosit pe el ca să descopere toate tainele. Dar Apoc. 10:7 rămâne valabil la singular: „Hristos, taina lui Dumnezeu descoperită”. Astfel noi suntem mulțumitori că putem recunoaște: pe de

o parte, toate tainele care au fost ascunse au fost descoperite prin slujba fratelui Branham și pe de altă parte, taina lui Dumnezeu care este Hristos. Dar lui nu i-a fost dat să încadreze biblic lucrurile și să spună: „tainele aparțin aici”, și „taina lui Dumnezeu aparține acolo”. Pentru aceasta suntem noi astăzi aici ca frați. Noi trebuie să spunem exact: aceasta aparține acolo, cealaltă aparține dincolo. Și împreună cu Pavel, cu o inimă sinceră putem spune cu mulțumire: „*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci*”. Atenție! „...*spre salva noastră, mai înainte de veci*”. Spuneți un „Amin” la acest Cuvânt.

Acesta este harul. Cine ești tu? Cine sunt eu? Așa cum fratele Branham, referindu-se la el, a spus: „eu sunt un păcătos răscumpărat prin har”. Apoi mergeți la situația familiei lui. Nici n-o poți publica așa. Tatăl lui a fost un bețiv. Și cum dă mărturie, ce har i-a dăruit Dumnezeu lui, cum Dumnezeu l-a chemat afară, indiferent de împrejurările pământești în care s-a născut și trăit. El spunea mereu: „eu sunt doar un păcătos mântuit prin har”. Cine vrea să se laude, să se laude cu Domnul și să-I dea cinstea Domnului Dumnezeului Cel adevărat.

Noi am citit aici: „...*spre salva noastră, mai înainte de veci*”. Apoi mai este scris: „*că această înțelepciune divină pe care n-a recunoscut-o nici unul din frunțașii veacului acestuia; căci dacă ar fi recunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei*”(1 Cor. 2:8). Aici bărbatul lui Dumnezeu continuă și prezintă despre ce este vorba de fapt.

Apoi vers. 12: „*Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem recunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său*”.

Nu învățături rătăcitoare, nu! Ci noi suntem hotărâți, așa cum am citit aici: să recunoaștem ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, prin har.

S-o mai spunem încă o dată clar și deslușit. Cuvântul lui Dumnezeu n-a fost descoperit niciodată până acum atât de clar și adevărat, în toate detaliile. Dacă ne gândim acum, chiar și epistolele apostolilor, știm că unul a scris unei biserici, un altul altei biserici. Dar în general n-a existat un cuprins al tuturor scrierilor apostolilor. Voi

puteți citi toate aceste lucruri în istorie, când au fost strânse toate epistolele și când a fost canonizat Noul Testament. Astăzi, aici, noi avem tot ceea ce a scris Dumnezeu prin proroci, ceea ce a spus Domnul nostru, ceea ce este scris în cele patru Evanghelii, ceea ce este scris în epistolele apostolilor, ceea ce este scris în Apocalipsa. Noi avem Certificatul, moștenirea, Testamentul. „Acesta este Noul Testament, sângele Meu, sângele legământului celui nou” (Mar. 14:24). Prin Sângele Său, Domnul a inaugurat Noul Testament. O spunem de fiecare dată: este Certificatul fondării Bisericii nou testamentare.

S-o spunem încă o dată ca o concluzie. Domnului I-a plăcut să ne deschidă ochii, să ne deschidă inima, să ne deschidă mintea și înțelegerea noastră pentru Scripturi pentru ca noi să avem descoperirea Cuvântului, să înțelegem totul corect, să încadrăm totul biblic acolo unde aparține.

Acum în încheiere o mai spunem o dată. A sosit timpul. Noi toți știm că nu trăim doar în ultimele zile, ci noi am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit. Fratele Branham a accentuat deseori și acest lucru în legătură cu Israelul; el a spus: dacă vreți să știți cât este ora din zi, atunci uitați-vă la ceas; dacă vreți să știți ziua din săptămână, atunci uitați-vă în calendar, dar dacă vreți să știți cât de înaintat este timpul pe ceasul lui Dumnezeu atunci uitați-vă la Israel. Domnului I-a plăcut ca în timpul nostru să împlinescă prorocia biblică și îndeosebi cu poporul Său ales Israel. Și așa cum am citit, El va întoarce pe poporul Său de legământ pe pământul sfânt. Cine citește despre Împărăția de o mie de ani, îndeosebi din Ezech. cap. 47, 48, poate vedea că toate semințiile vor fi din nou acolo unde le-a condus Iosua în moștenirea lor conform făgăduinței pe care a dat-o Dumnezeu. Va fi o reșezare deplină în teritorii, va fi totul așa cum a fost în timpul lui Iosua. Din Templu va țâșni un izvor a cărui apă va curge până la Marea Moartă. Dumnezeu va fi cu Israelul și El va desăvârși ceea ce a început cu Iosua. Și acest lucru va fi descoperit, că ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire se va întâmpla întocmai așa, așa va fi. Așa este scris: „*În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună...*” (Apoc. 22:2). În fiecare lună va fi rod nou și apoi va fi descoperit vizibil, în realitate, că rânduiala divină, ordinea divină a fost restabilită aici. Dacă

Dumnezeu va face lucrul acesta cu Israelul pentru ca totul să fie conform ordinii divine – Cum a fost hotărât în timpul lui Moise și al lui Iosua, atunci când va avea loc desăvârșirea cu Israelul, toate aceste lucruri se vor împlini literă cu literă – atunci ce este acum cu noi ca Biserica nou testamentară? Nu trebuie să fie adus totul înapoi în ordine, în starea originală? N-a dat Domnul făgăduința că «Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie care va aduce totul în ordine, în starea originală»? Prin propovăduire totul a fost ordonat biblic și a fost adus înapoi în starea corectă, originală. Acum ne putem ruga și crede și suntem convinși, eu sunt convins că mai întâi Domnul Își va împlini făgăduința Lui cu Biserica și apoi cu Israelul. Pentru că desăvârșirea Bisericii este necesară, apoi va avea loc răpirea înainte ca Domnul să-Și întoarcă Fața către poporul Israel, iar apoi să-Și poată începe Împărăția.

Fie ca aceasta să fie dorința inimii tale și a mele, ca noi să ne putem referi la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, așa cum am citit aici: că noi am fost hotărâți să ne fie descoperit acum ceea ce a fost hotărât mai înainte de veci. De ce? Pentru că noi trăim în timpul împlinirii. Domnul va trimite timpuri de înviore, timpuri de binecuvântare, de restituire a tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a propovăduit prin gura tuturor prorocilor Săi din vechime.

Popoare, luați aminte! Frați și surori din toate popoarele, limbile și națiunile, ascultați! Domnul Dumnezeu a cercetat pe poporul Său, a împlinit făgăduința Lui, El l-a trimis pe prorocul Său, cu mesajul Său, pe care noi, înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos, l-am purtat. Și putem striga cu voce tare ceea ce s-a întâmplat în fața ochilor noștri: Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri, Mat. 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul”*.

Vă rog spuneți-mi unde mai există pe pământ o biserică, o adunare în care 15 traducători să traducă simultan o propovăduire pe care s-o dea mai departe? Și astfel, oameni de pe toate continentele să poată asculta. Dumnezeu S-a îngrijit de această încăpere de care avem nevoie, S-a îngrijit de tehnica necesară, El S-a îngrijit de tot. Exact așa cum este scris, Lc. 21:24: *„Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor”*. Totul a fost

prezis mai dinainte. Îi mulțumim Dumnezeui celui viu pentru scumpul și sfântul Cuvânt, Îi mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament, Îi mulțumim că noi am primit har de la Dumnezeu, am recunoscut ceasul și ziua, am recunoscut mesajul. În ziua mântuirii am fost ajutați.

Acum în încheiere, cu toată siguranța credinței, permiteți-mi să spun că Dumnezeu veghează asupra făgăduințelor date Bisericii Sale, Dumnezeu veghează asupra făgăduințelor pe care le-a dat Israelului, pentru ca la timpul potrivit să se împlinească. Ploaia târzie, binecuvântările lui Dumnezeu, restituirea, reșezarea tuturor lucrurilor care ne-au fost propovăduite nouă, totul se va revărsa în realitate. Credeți aceasta? Amin. Sută la sută. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Înainte de răpire Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui de răscumpărare în toți cei răscumpărați. Noi vom încremeni de uimire de ceea ce Domnul va face.

Revenirea Domnului este aproape. Cum am amintit înainte, „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!»*”. Fie ca Dumnezeu să fi folosit și această zi ca noi să fim binecuvântați, să fim întăriți din nou în credință. Credința noastră, de fiecare dată, este regăsită din nou în Scriptură, pentru că noi credem așa cum zice Scriptura, așa cum am auzit în Cuvântul din introducere din Ioan 17. Noi credem că Domnul ne-a dăruit Cuvântul Său prin har, și prin har ni l-a descoperit. Tot ceea ce fusese ascuns dinaintea întemeierii lumii, Dumnezeu a descoperit celor ce au fost hotărâți înaintea întemeierii lumii să vadă slava lui Dumnezeu. De aceea primiți-o cu certitudine și mulțumiți-I Domnului. Toți care doresc să-și dedice viața lor Domnului, toți care doresc să se boteze o pot face la sfârșitul serviciului. Dumnezeu a dăruit har pentru tot.

Și acest lucru mai trebuie să-l accentuăm încă o dată. Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, în Numele de legământ nou testamentar, Nume care este mai presus de orice nume. Așa este scris și în Mat. 28:19: „*botezându-i în Numele*”. Nu în trei titluri: Tată, Fiu și Duh Sfânt! Ci în Numele în care Dumnezeu S-a descoperit pentru mântuirea noastră, ca Tată în cer, în Fiul, pe pământ, și în noi, prin Duhul Sfânt. „*și-I vei pune Numele Isus, pentru că El va*

mântui pe poporul Lui de păcatele sale”(Mat. 1:21). Așa este scrisă făgăduința, așa o credem și așa am trăit-o. Fie ca toți care încă n-au trăit aceasta s-o accepte și s-o trăiască și să încheie cu Dumnezeu legământul unei conștiințe curate.

Mai spunem o dată. Dumnezeu ne-a dăruit har. Cuvântul din Daniel dorim să-l luăm cu noi: „Ia aminte la Cuvânt pentru ca tu să înțelegi exact descoperirea”. Ia aminte la Cuvânt pentru ca tu să înțelegi exact fiecare predică a fratelui Branham. Noi luăm aminte exact la Cuvânt, și apoi mai rămâne doar un lucru: să-I mulțumim Domnului din adâncul adâncului inimii noastre și să-I aducem slava și cinstea. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm. Fiți binecuvântați în Numele Domnului. Câți cred mesajul divin să spună „Amin”. Amin. Aleluia! Întreaga lume s-o vadă. Sunt peste o mie de oameni adunați în această încăpere, de asemenea și sala de mese de la subsol este plină. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu că voi veniți din toate popoarele. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații care au venit de aproape și de departe ca să asculte Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Sunteți voi cu toții convinși că noi, conform vocii lui Dumnezeu, sută la sută, în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu, propovăduim Cuvântul lui Dumnezeu și că noi, în acest timp, suntem hotărâți să auzim adevăratul Cuvânt, să avem trăirile noastre personale cu Dumnezeu? Noi credem tot ceea ce spune Cuvântul și o și trăim. Eu Îi sunt mulțumitor Domnului Dumnezeului nostru că El mi-a dăruit trăirea cu răpirea. Eu sunt convins de ceea ce am rostit ca jurământ în anul 1966, când m-am întors înapoi de la înmormântarea fratelui Branham. De atunci eu am știut că va trebui să călătoresc din localitate în localitate ca să propovăduiesc Cuvântul. Eu am mers pe genunchi și I-am jurat Domnului că-I voi sluji cu credincioșie, L-am rugat ca El să-mi poarte de grijă și să Se îngrijească de lucrarea și de Biserica Lui. Apoi I-am făcut o rugămintă: „Iubite Domn, fie ca toți aceia care vor auzi Cuvântul Tău din gura mea și îl cred, ei să aibă parte de răpire”.

Eu sunt convins că voi n-ați venit din România, din toate țările învecinate și de peste Ocean că să aveți parte de o adunare religioasă, nu. Voi veniți în acest loc ca să ascultați Cuvântul sfânt al lui

Dumnezeu. Așa cum este scris, că Dumnezeu va trimite o foame după auzirea Cuvintelor Sale. Foamea este aici, hrana este aici, iar noi Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru. Cine o primește să spună „Amin”. Amin.

Doresc să întreb dacă aici sunt persoane pe care le putem aduce în rugăciune înaintea Feței lui Dumnezeu. Dacă sunt, atunci vă rog ridicați scurt mâna. Să nu vă întoarceți acasă cu necazurile voastre. Noi toți trecem prin încercări, toți trecem prin necazuri. Dar vă rog gândiți-vă că Domnul a dat făgăduința: „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde*”(Is. 43:2). Chiar dacă câteodată încercările năvălesc atât de puternic încât ne întrebăm «Doamne, cât va mai dura?» El cunoaște timpul și știe că noi credem din inimă și am primit ceea ce ne-a dăruit El.

Doamne Dumnezeule atotputernic, noi am auzit Cuvântul Tău pe care l-am primit prin credință. Iubite Domn, dăruiește salvarea celor pierduți, dăruiește eliberarea celor legați, dăruiește vindecarea celor bolnavi. Iubite Domn, confirmă-Ți Cuvântul Tău, confirmă-Ți prezența în mijlocul nostru, binecuvântează-i pe toți care au venit cu necazuri și cereri de rugăciune înaintea Feței Tale sfinte. Iubite Domn, Te rog intervin-o Tu, dăruiește salvarea, eliberarea, vindecarea și binecuvântează. Tu poți porunci vântului și valurilor și ele trebuie să tacă. Tu ai făgăduit că vei fi cu noi în toate zilele până la sfârșitul lumii. Te rog mângâie pe toți cei triști, ajută-i pe toți cei ce trec prin încercări, prin suferințe, fii aproape de toți bolnavii, dăruiește har celor operați, celor bătrâni, dăruiește zilnic puteri noi pentru ca nimeni să nu rămână întristat, ci toți să fim întăriți în credință.

Astăzi ne rugăm pentru toți din toate popoarele și limbile. Binecuvântează în Pakistan și îndeosebi călătoria care va avea loc. Binecuvântează-l pe fratele Michael, binecuvântează-i pe toți frații. Acum Te rugăm pentru toți frații care au sunat din America de Sud, Te rugăm pentru toți frații din Ghana care astăzi ascultă de prima dată transmisia. Binecuvântează, dăruiește har și cheamă-Ți aleșii de acolo. Ne rugăm pentru toate popoarele și pentru toate limbile, Doamne, Te rog dăruiește har. Binecuvântează în Finlanda, binecuvântează în țările

scandinave, în Norvegia, Ți-o predăm Ție pentru ca cei rătăciți, îndeosebi cei rătăciți prin învățăturile tunetelor, ca ei să se întoarcă înapoi la Tine, la Cuvântul Tău. Doamne, încă mai este timpul harului. Ne rugăm pentru toți cei ce încă n-au înțeles a doua venire, care au interpretat-o, ne rugăm îndeosebi pentru Biserica Ta din Africa. Doamne, Te rog dăruiește har, dăruiește o minte sănătoasă, o credință clară și respect față de Cuvântul Tău sfânt. Ne rugăm pentru toți din toate popoarele și limbile, ca noi toți să ajungem la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, pentru ca Tu să poți trimite putere din înălțimi, să poți înfăptui restituirea, să aduci totul înapoi în starea corectă. Doamne, Tu o vei face. Noi nu ne uităm la noi, nu ne uităm unii la alții, ci privim la Tine care ai dat făgăduința. Tu vei împlini fiecare făgăduință pe care ai dat-o Bisericii Tale, fiecare făgăduință pe care ai dat-o Israelului, Tu Ți vei împlini toate făgăduințele. Ți mulțumim din inimă și pentru această zi. Binecuvântează-ne și fii cu noi toți, în Numele sfânt al Isus. Amin.

Acum îi rugăm să vină în față pe toți cei ce doresc să fie botezați. Laudă și mulțumire. Mai este cineva care dorește să vină pentru a se boteza? Voi L-ați acceptat și credeți în Isus Hristos, credeți că El este Răscumpărătorul vostru, credeți în iertare, în har, credeți tot ceea ce El v-a dăruit prin har. Haideți să-I mulțumim împreună.

Iubite Domn, ne rugăm pentru toți cei ce au venit în față și doresc să se lase botezați. Iubite Domn, fii Tu cu ei. Fie ca ei să încheie legământul unei conștiințe curate cu Tine. Te rog binecuvântează-le viața în domeniul duhovnicesc și în domeniul pământesc. Doamne, noi Ți-i dedicăm Ție și Tu vei face totul bine. Lăudat și cinstit să fie minunatul Tău Nume Isus. Aleluia! Amin.